

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/307-O/2018
Érkezett:	2018 FEBR 21.
Példány:	1
Melléklet:	5 db
Kezelőiroda:	<i>du</i>

Alulírott [REDACTED] alatti lakos, mint a Dunaújváros belterület [REDACTED] tulajdonosa, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 26. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

- I. A megsemmisíteni kért bírói döntések megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése (a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja)

Jelen beadványban arra kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, mint felülvizsgálati Bíróság (továbbiakban: Bíróság) 10.K.27.327/2017/10. ügyszámú ítéletét (1. sz. Melléklet), továbbiakban: Ítélet), - a Fejér Megyei Kormányhivatal (továbbiakban: Hivatal) 30.337/2017. ügyszámú határozatára, (2. sz. Melléklet), továbbá a Dunaújvárosi Járási Hivatal Földhivatali Osztályának (továbbiakban: Földhivatal) 34503/2/2017.03.27. sz. határozatára is kiterjedően (3. sz. Melléklet), -, vizsgálja felül, állapítsa meg, hogy az ítélet alaptörvényellenes, és a Bíróság

Ítéletét semmisítse meg,

mert az ítélet sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk. (1) bekezdésében biztosított - tisztességes tárgyaláshoz-, valamint a (7) bekezdésben biztosított jogorvoslathoz való jogaimat, továbbá a XIII. cikkében rögzített, tulajdonomhoz fűződő alkotmányos jogaimat.

Indokaimat az Abtv. 52.§ (1b) bekezdésben foglalt határozott kérelem alátámasztására a Bíróság ítéletének 2017. december 21. napján történt kézhez vételétől számított - Abtv. 30.§ -ban rögzített -, 60 napos határidőn belül az alábbiakban kívánom részletesen kifejteni:

- II. Az Alaptörvényben biztosított jogok megnevezése:

Alaptörvény R cikk (2) bekezdés, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés, XIII. cikk (1) bekezdés,

- III. Jelen pontban megjelöljük az Abtv. 52.§ (1b) bekezdés a) pontja szerinti Alaptörvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza (közvetlen érintettség kifejtése és pertörténet röviden), az eljárás megindításának jogi indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét:

1. Az Abtv. 27. §-a szerint: Az indítványozó az alaptörvény-ellenes bírói döntést támadhatja, amennyiben az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

A fentiek szerint tehát panaszomat az Abtv. 27. § a) alapján terjesztem elő, mert álláspontom szerint a sérelmezett bírói döntés az Alaptörvényben biztosított jogaimat sérti:

Az Alaptörvény R cikk (2) bekezdésében rögzített jogállamiságból eredő jogbiztonság követelményét, s annak részeként tekinthető XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogaimhoz, valamint a (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogaimat és a tulajdonomhoz fűződő jogaimat a Bíróság és a Hivatalok a döntéssel megsértették, mert a tényeket és okirati bizonyítékokat figyelmen kívül hagyták, erre alapították indoklásukat, és ennek alapján folytatatták le a törvényt sértő eljárást.

Ebben az eljárásban beterveztett releváns bizonyítékokat, tehát az eljárás alapjául szolgáló, az [REDACTED] [REDACTED] (továbbiakban: Kérelmező) által benyújtott okiratokat-, és az általam hivatkozott hiányzó okiratokat -, a vonatkozó jogszabályok rendelkezéseivel összevetve, - amely szerint csak jogszerűen lefolytatott földhivatali eljárás alapján teljesíthető bejegyzés a tulajdonomban lévő ingatlanra -, azt bizonyítják, hogy a hatóságok a jogszabályban foglalt kötelezettségüket nem teljesítették, mert az okirati bizonyítékokból az állapítható meg, hogy a jogalkalmazók a maguk által kreált indokok alapján jártak el, tekintettel arra, hogy nem került azonosításra az az okirat amelyet én hiányoltam, és az az okirat sem lelhető fel a sérelmezett eljárásban, amely olyan rendelkezést tartalmazott, amelyből megállapítható, hogy kötelezettségem keletkezett annak tűrésére, hogy a sérelmezett zálogjogot - Kérelmező javára -, a tulajdonomra bejegyezzék.

A Bírósági és a (Föld)hivatali döntésekkel szemben azért terjesztettem elő alkotmányjogi panaszt, mert az Alaptörvény XXVIII. cikk. (1) bekezdésében elismert jogommal éltem, amikor bizonyítékaimat és indokaimat előadtam. A Bíróság és a (Föld)hivatal azonban ezt a jogomat megsértette, mert az általam előadottakat nem vizsgálta.

A másod fokon eljáró Hivatal és a bírói fórum döntése pedig azért sért alkotmányos alapjogot, mert a bizonyítottan önkényes, első fokú döntés vizsgálata során, az általam - a másodfokú illetőleg a felülvizsgálati eljárásban - előadottakat egyáltalán nem értékelték, ezzel a valódi fellebbezési lehetőségemet kizárták, ezzel az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogomat megsértették.

A Bíróság és a (Föld)hivatalok a döntésekkel - a tények és okirati bizonyítékok ellenére -, zálogjogot alapítottak a Kérelmező javára, amellyel az Alaptörvény XIII. cikkében rögzített, tulajdonomhoz fűződő alkotmányos jogaimat súlyosan megsértették.

A jelen alkotmányjogi panasz benyújtására okot adó bírói döntés(ek) fő kérdése elsődlegesen az, hogy a döntéshez vezető eljárással szemben milyen Alaptörvényben biztosított jogok érvényesíthetők a sérelmezett bírói gyakorlatot jellemző eljárásban és hogyan nyújthatnak védelmet nekem, mint a peres eljárás alanyának a bíróság és a hivatalok alapvető jogaimat sértő magatartásával szemben.

Az Alaptörvényben szabályozott alkotmányos intézmények, államszerkezeti és hatalommegosztási összefüggések, illetve emberi jogok és alapértékek elsődleges célja a közhatalommal szemben oltalmazó garanciák kijelölése. Az alapvető jogok ennek megfelelően eredendően az állami közhatalommal szemben nyújtanak védelmet.

Fontosnak tartom hangsúlyozni: a magánszemélyeknek a közhatalommal a szemben történő védelme különösen fontos az alkotmányosan meg nem engedhető magatartással szemben, T) cikk (1) bekezdés.

Egy-egy jogvitát eldöntő bírói döntés alkotmányosságát így végső soron a „valódi” alkotmányjogi panasz intézményén keresztül az Alkotmánybíróság garantálja. Igaz ez a szerződéses és más egyéb magánjogi karakterű jogvitákban eljáró bírói döntésekre is, melyek esetében az Alkotmánybíróság a bíróságok részére, ezen belül a jogkövető magatartást "megelőlegezve" vizsgálja, hogy az adott jogviszonyt szabályozó generálklauzulák bírói értelmezése összhangban áll-e az érintett alapjogból fakadó követelményekkel.

Különös jelentőséghez jut ez a jogvédelem az eljárás jogi jogviszonyokban, melyek alapvetően aszimmetrikus természetűek. Ezt igazolja, hogy az eljárásjog az olyan önálló és függő, vagyis a bíró és a közhivatalok irányítása alatt álló pervezetést szabályozza, amelyet a magánszemély (ügyfél) jellemzően hosszabb időn keresztül, személyesen lát el. A magánszemély tehát nem egy előre pontosan meghatározott feladat elvégzésére köteles, hanem - a bíró illetőleg a Hivatalok utasításai szerint és ellenőrzése mellett -, egy jellegét tekintve, az eszerint meghatározott feladat ellátására.

E keretjelleget jogviszonyt minden esetben a bíró és a Hivatal részletes utasításai töltik meg pontos tartalommal. A magánszemély tehát ennek megfelelően az egész személyiségével vesz részt az eljárásban. Mindebből következik egyfelől, hogy a peres eljárás sajátossága a felek egyenlőtlensége és a jogviszony alá-fölé rendelt jellege. Másfelől pedig a perrendtartásból fakadó - illetőleg a közigazgatási -

eljárási szabályok a magánszemély cselekvési autonómiáját, így magatartását és véleményét szükségszerűen korlátozzák.

A felek mellérendeltségének és tényleges egyenjogúságának hiányából fakadóan a mai eljárásjogi jogviszonyok jellemző vonása kell legyen egyfelől a magánszemélyt védő klauzikálisan kógens jellegű szabályok intenzív jelenléte, és az alkotmányjogi szabályok intenzív jelenlétének igénye, másfelől pedig a jogvitákban döntő bírói ítélezési gyakorlat és az alkotmányos jogvédelem kiemelt szerepe.

Ennek megfelelően a közintézményekkel szemben a magánszemély alapjogi védelme az ítélezés pártatlanságának érdekében biztosítandó, azonban az ítélező bírák és a döntéshozó hivatalok tekintélyének megóvása érdekében nem korlátozható.

2. Továbbá az Abtv. 27. § b) pont szerint akkor, ha jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem:

Az általam támadott Bírói Ítélet egyértelműen rögzíti, hogy az ítélet ellen fellebbezésnek hely nincs. Ezért a hivatkozott b) pont szerinti feltétel teljesült.

A Tisztelt Alkotmánybíróságot tájékoztatom arról, hogy egyéb jogorvoslati eljárás (felülvizsgálati kérelem, jogorvoslat kérelem perújítás), jelen beadványban támadott döntéssel kapcsolatban, nincs folyamatban.

Pertörténet röviden:

Tárgybeli eljárás megindításának idején az ingatlan-nyilvántartásban bejegyzett jelzálogjog jogosultjaként az [REDACTED] (továbbiakban: Bank) volt feltüntetve. A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy az Bank zálogjogának bejegyzésre irányuló „Ingatlan-nyilvántartási kérelem I.-et” [REDACTED] közjegyző nyújtotta be 2008. április 23-án a Bank képviselőjében eljárva.

A bejegyzés alapjául a K42019-0/Ü/207/2008/2/O. ügyszámú közjegyzői okirat szolgált. Ez a hiteles közjegyzői okirat a Földhivatali irattárban jelenleg is föllelhető, ezért becsatolása részemről egyszerű fénymásolatban (4. sz. Melléklet) elegendő, mert csak az azonosításhoz és nem bejegyzéshez vagy módosításhoz hivatkoztam erre az iratra.

A közjegyző által benyújtott kérelemnek a Földhivatal helyt adott, és ingatlan-nyilvántartásban a Bank javára került a jelzálogjog bejegyzésre a 38435/3/2008.04.23. számú határozattal. (3. sz. Melléklet) Így a bejegyzésben a Bank szerepelt az elsőfokú eljárás megindításának idején, mint zálogjogosult.

Ami azt jelenti, hogy a közokiratban rögzített zálogjogosult bejegyzése az ingatlan nyilvántartási eljárásban benyújtott kérelem alapján történt, ami megfelel az 1997. évi CXLI. törvény az ingatlan-nyilvántartásról (Inyvtv.) rendelkezéseinek.

Ezt követően került benyújtásra tárgybeli - általam sérelmezett - átjegyzési kérelem.

A Földhivatal és a Hivatal indoklásában rögzítette, hogy kérelemre indult eljárásban, a 34.503/2/2017.3.27. számú határozattal, tárgybeli ingatlanra a Bank és a Kérelmező engedményezésről szóló nyilatkozata és alapján került sor a zálogjog bejegyzésére a Kérelmező javára.

Ez azonban nem felel meg a tényeknek és nem felel meg a valóságnak, mert a Bank javára 27.597,- CHF-re volt jelzálog bejegyezve, és a bejegyzés alapjául szolgáló közjegyzői okiratból kiderül, hogy a zálogjog a [REDACTED] számú kölcsönszerződésből eredő devizakövetelés biztosítására történt.

A Hivatal maga rögzítette azt, hogy a zálogjogot csak a követeléssel együtt lehet átruházni. És azt is megállapította, hogy a Bank javára a zálogjogi bejegyzés, a bejegyzés idején hatályban volt kölcsönszerződés biztosítására történt. Arra nem adott magyarázatot, hogy ha a jelen eljárás alapjául szolgáló engedményezés ettől eltérően, másik hitel számlaszámhoz kapcsolódik, akkor hogyan kerülhetett sor az általam sérelmezett bejegyzésre.

A Bíróság megállapította, (1. oldal utolsó bek.) hogy a Kérelmező maga tájékoztattott arról, hogy az engedményezés a [REDACTED] hitel számlaszámon nyilvántartott forintkövetelésre jött létre. (5. sz. Melléklet)

A Bíróság arra nem adott magyarázatot, hogyan került sor ezt követően devizában nyilvántartott követelés engedményezésére, a [REDACTED] 5 számlaszámhoz kapcsolódóan.

Elutasító határozatában a Hivatal nem magyarázta el, hogy ha nem létezik olyan okirat, amely tartalmazza a CHF-ben bejegyzett zálogjog módosulását forintra, és az eredeti bejegyzés lapjaul szolgáló közjegyzői okiratban rögzített jogügylet azonosítójának módosítását, akkor milyen okirat alapján írta át a jelzálogot, tekintettel arra, hogy a Hivatal maga rögzítette, hogy az eredeti bejegyzés az akkor érvényes kölcsönszerződésből eredő követelés biztosítására szolgált.

A Hivatal arra sem adott magyarázatot, hogy az ingatlan nyilvántartási eljárás szabályait, amely szerint ha a kérelem vagy a benyújtott okirat, illetve azok együttes tartalma érthetetlen, ellentmondó, milyen megfontolás alapján mellőzte, tekintettel arra, hogy jogszabályi feltételek maradéktalan teljesülésének hiányában, zálogjogi jogosultság nem szerezhető.

A Bíróság megállapítása nem tartalmaz az engedményezés tartalmára vonatkozóan érdemi indoklást, ami azt jelenti, hogy ilyen irányú vizsgálatot nem folytatott. Nem adott magyarázatot arra, hogy milyen módon tekinthető érvényesnek a Földhivatalhoz benyújtott engedményezés, amely a követelésre vonatkozóan a másik - tehát nem az érintett zálogjoggal biztosított - számlaszámból eredő követelés alapján megtörtént engedményezés tényét tartalmazza.

Az Inyvtv. és az Inyvhr. beidézett rendelkezéseinek értelmezése körében az állapítható meg, hogy ezek kötelező eljárási és tartalmi elemek, nem vagylagosak, hanem konjunktívak, azaz a kötelezően előírt lefolytatandó eljárástól és nyilvánvaló azonosításra szolgáló adatok rögzítésétől nem lehet eltekinteni.

A Bíróság - a lefolytatott felülvizsgálati eljárásban (4. oldal 4. bek. megjegyezte, hogy a 9000/1946. (VII. 28.) ME rendelettel kapcsolatban előterjesztett kifogásom vizsgálata ennek az eljárásnak nem volt tárgya. Majd a terhemre róttá, hogy a bejegyzésre az én engedélyem alapján került sor. Arra vonatkozóan nem szólt a bejegyzésre irányuló hozzájáruló nyilatkozatom, hogy a bejegyzést akkor is teljesíteni kell, ha annak teljesítése hatályos jogszabályba ütközik. Arra a Bíróság nem tért ki, hogy milyen jogértelmezés alapján emelkedik jogerőre - fellebbezés hiányában - egy törvénysértő határozat.

Tekintettel arra, hogy az én hozzájáruló nyilatkozatom a bejegyzés idején a tulajdoni lapra történő bejegyzésre vonatkozott, jelen eljárásban pedig a bejegyzésre irányuló Határozat tartalma ellen emeltem kifogást, és nem a tulajdoni lapra történő bejegyzést támadtam. A bejegyzésre irányuló határozat jogszerűségéért a felelősség a hivatalt (illetőleg minden esetben a határozat kibocsátóját terheli). Ha nem így lenne, akkor a hivatal bármilyen jogsértő határozat kibocsátása alól felmentést kaphat arra való hivatkozással, hogy az Ügyfél kérelme alapján járt el.

Egyetlen jogszabály sem rendelkezik arról, hogy a benyújtott kérelem alapján megállapítható törvénysértést, - az eljárás lefolytatására irányuló kérelem miatt - figyelmen kívül kell hagyni.

A Földhivatal és a Hivatal felelős vezetői büntetőjogi felelősséggel tartoznak nyilvántartások valós és törvényes tartalmáért. Földhivatalnak egyértelműen meg kellett volna tagadni az együttműködést a bűncselekményben, amikor jogszabály-kerülő módon jogtalanul kérték a jelzálog bejegyzését, függetlenül attól, hogy azt ki kéri.

Álláspontom szerint a tulajdonos rendelkezik tulajdonával. A tulajdonomhoz fűződő alkotmányos jogunkban viszont súlyos visszaélést okoz, hogy a Hivatal a fentiekben részletezett törvénysértésekkel – hivatali hatalmával súlyosan visszaélve -, egyszerűen kikerülte az Inyvtv. é az Inyvhr.-ben előírt kötelezettségét. Ami azt jelenti, hogy téren és időn átívelve zálogjogot alapított a Kérelmező javára.

Mindezt majd egy évtizedes idő intervallumban úgy, hogy semmilyen okirati bizonyíték, érvényes jogerős határozat a zálogjoggal biztosított követelés átruházásáról nem áll rendelkezésre.

Ez a joggal való visszaélés minősített esete. És a fentiek ismeretében a Hivatal, hogy „szó ne érje a ház elejét” megjegyezte, hogy a Kérelmező által benyújtott okiratok alapján a kérelem teljesítésének volt helye, és azt is, hogy a benyújtott fellebbezést érdemben elbírálta.

Éppen ezért van különös jelentősége annak, hogy ilyen (zálogjogi) biztosíték létesítése csak a törvényben szabályozott módon és feltételekkel történjen, és érvényesüljön az egyértelműség jogszabályban meghatározott követelménye.

A tisztességes eljáráshoz való jogot a jogállamiság elvének fényében kell értelmezni. Ez a jog csak abban az esetben tekinthető hatékonynak, ha az észrevételeket valóban „*tárgyalják*”, vagyis a hatóság azokat megfelelően megfontolja. Másképpen fogalmazva: a „*Hivatal*” köteles megfelelően megvizsgálni az általam előterjesztett beadványokat, érveket és bizonyítékokat A Ket. előírja, hogy vizsgálnia kell a panaszos valamennyi érdemi érvét, pontról pontra, mert anélkül nem lehet ok az elutasításra.

2016. évi CL. törvény az általános közigazgatási rendtartásról 2. § [A jogszerűség elve]

(1) A közigazgatási hatóság (a továbbiakban: hatóság) jogszabály felhatalmazása alapján, hatáskörét a jogszabály keretei között, rendeltetésszerűen gyakorolva jár el.

A Ket. 72.§-a (mivel az Inyvtv. másként nem rendelkezik) meghatározza a határozat kötelező tartalmi elemeit, így a határozatnak tartalmaznia kell (többek között) a rendelkező részt és az indokolást, az indokolási részben pedig a megállapított tényállást és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat az alkalmazott jogszabályok megjelölésével együtt. A tényállás és a bizonyítékok szoros kapcsolatban állnak egymással. A hatóság csak bizonyított, a valósággal egyező tények, körülmények, adatok együtteséből állapíthatja meg az ügy tényállását, amelyet kell ütköztetnie az irányadó jogszabályokkal.

A hivatalok eszerint közvetlenül beleavatkoztak a perrel érintett zálogjogi bejegyzésbe, és így megváltoztatták annak tartalmát. A normatív alapját veszített, „önkényes” hivatali döntés kapcsán tehát az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított jogaimat az eljáró első fokú hatóság azáltal sértette meg, hogy kötelező szabályként az általa hivatkozott, ám a valóságban nem létező - tehát **hiányzó** engedményezést rendelte alkalmazni a sérelmezett döntésben. Nem áll rendelkezésre a bejegyzett zálogjoggal biztosított hitelszámlából eredő követelésre vonatkozó engedményezés, csak a másik hitelszámlára vonatkozóan

A másodfokú Hivatal és a Bíróság pedig ezt minden különösebb aggály nélkül jogerőre emelte, - gyakorlatilag még formálisan sem vizsgálta a kifogásaimat -, a jogorvoslati lehetőségeimtől elzárt, ezzel az Alaptörvény XXVIII. cikk. (2) bekezdésében biztosított - jogorvoslathoz való jogaimat sértette meg.

A elrendelt zálogjog alapítás pedig egyértelműen az Alaptörvény XIII. cikkében biztosított tulajdonomhoz való jogomat sérti.

Ezért indokolt, hogy az Alkotmánybíróság megvizsgálja az eljáró hivatalok döntéseinek és a Bíróság ítéletének „bölcsségét” olyan esetekben, amikor bizonyíték van az önkényes döntéshozatalra.

Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata szerint, mindig is azon az állásponton volt, hogy akkor feladata foglalkozni a bíróságok által elkövetett ténybeli vagy jogi hibákkal, ha ezek a hibák nyilvánvalóak és sértették az Alaptörvény által védett jogokat.

Ez azt jelenti, hogy az Alkotmánybíróság általános szabályként csak akkor kérdőjelezheti meg az eljáró bíróságok megállapításait és következtetéseit, ha azok és kirívóan és nyilvánvalóan önkényesek, és csak akkor vitathatja a bíróságok megállapításait, ha bíróság nyilvánvalóan önkényesen és hibásan értelmezte a hazai jogot.

A XXVIII. cikk. (1) és (2) bekezdésében foglalt garanciák csak a bizonyítékok eljárási szinten való kezelését érintik. A bizonyítékok elfogadhatósága, illetve hogy azokat hogyan kellene érdemben értékelni, elsősorban a nemzeti bíróságokra tartozó kérdések, amelyeknek az a feladata, hogy mérlegeljék az előttük fekvő bizonyítékokat.

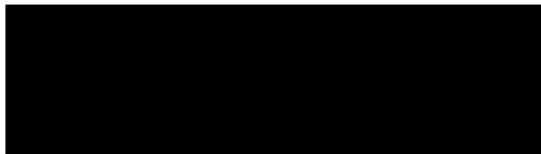
Ezért a fentiek alapján benyújtott panaszomat azon az alapon kérem befogadni és megvizsgálni hogy kontradiktórus eljárásban volt-e részem; ami azt jelenti, hogy az ügy megoldása szempontjából, megfelelően meghallgatták és megvizsgálták a bíróságok az eljárás ténybeli és jogi indokait.

Alkotmányjogi panasz benyújtásához jogi képviselőt nem szükséges, és az Alkotmánybíróság előtti eljárás illetékmentes, ezért számomra ez az egyetlen jogérvényesítési lehetőség maradt.

Amennyiben az Alkotmánybíróság úgy ítéli meg, hogy jelen panaszom nem befogadható, úgy kérem figyelembe venni a Velencei Bizottság állásfoglalását, amely szerint az Alkotmánybírósághoz fordulás jogát korlátozza az, ha egy alkotmányjogi panasz benyújtására, illetőleg befogadására csak akkor kerülhet sor, ha a panaszos alkotmányjogi felkészültséggel rendelkezik.

Dunaújváros, 2018-02-16

Tisztelettel:

Melléletek:

1. sz. Melléklet Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.327/2017/10. ügyszámú ítélete
2. sz. Melléklet Fejér Megyei Kormányhivatal 30.337/2017. ügyszámú határozata
3. sz. Melléklet Dunaújvárosi Járási Hivatal Földhivatali Osztály 34503/2/2017.03.27. sz. határozata
4. sz. Melléklet K42019-0/Ü/207/2008/2/O. ügyszámú közjegyzői okirat
5. sz. Melléklet 2016. 09.14-én kelt értesítés engedményezésről

Előttünk, mint tanúk előtt:

